

ת"פ 53729/03/17 - מדינת ישראל נגד אורן סעידוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53729-03-17 מדינת ישראל נ' סעידוב(עציר)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה ע"י עו"ד ניר
בינשטוק

נגד

אורן סעידוב - הנאשם ע"י עו"ד הרצל
סמילה

הכרעת דין

האישום ויריעת המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, פציעה כשהעברין מזויין, החזקת סכין, אי נקיטת צעדי זהירות בחיה וגניבה. ואלו עובדות כתב האישום:

ביום 3.3.17 הגיע הנאשם במכוניתו למכון שטיפת רכב, הנמצא בסמוך לשכונת גילה בירושלים (להלן: **המכון**) ואמר כי הוא מבקש לקנות כיסוי הגה, שמחירו 100 ש"ח. עובד במכון הרכיב את הכיסוי על הגה מכונית הנאשם, אך הנאשם עזב את המקום מבלי לשלם, בכוונה לגנוב את הכיסוי.

בעל המכון, באסם ג'ודה (להלן: **באסם**) נסע לשכונת גילה על מנת לחפש את הנאשם, הבחין במכוניתו חונה ליד חנות מרכול ברחוב הרוזמרין, פנה אליו ואמר לו כי שכח לשלם. הנאשם אמר כי אין לו כסף וביקש מבאסם כי יסע אחריו אל ביתו ושם ישלם לו. באסם הסכים ונסע אחרי הנאשם לביתו, עד שהגיעו לרחוב האחות יהודית.

כאשר עצר הנאשם, החל ויכוח בינו ובין באסם והנאשם סרב לשלם לבאסם את מחיר כיסוי ההגה. חלף זאת, הנאשם נגש למכונית שחנתה במקום ואשר היו בה מספר אנשים ואז הנאשם ואותם אנשים נגשו אל מכוניתו של באסם, חבטו באגרופיהם על המכונית, קיללו אותו והכו אותו בסטירות ואגרופים דרך חלון מכוניתו.

באסם התקשר לאחיו מוחמד ג'ודה (להלן: **מוחמד**) שהיה במכון השטיפה וביקש שיבוא לעזור לו ומוחמד הגיע למקום.

כאשר הגיע מוחמד למקום, תקף אותו הנאשם יחד עם כ- 15 אנשים אשר היו במקום. הנאשם ומעורבים אחרים היו חמושים בסכינים, וכמה מהתוקפים שיסו בבאסם ובמוחמד כלבי תקיפה. אחד התוקפים דקר את מוחמד בגבו.

כתוצאה מהתקיפה נגרמו לבאסם החבלות הבאות: נשיכת כלב בכף יד ימין, פצעים בכף יד ימין, פריקה של כתף שמאל,

עמוד 1

שהוחזרה בהרדמה מקומית וחבלות בברך ימין.

כתוצאה מהתקיפה נגרמו למוחמד החבלות הבאות: נשיכות כלב בכל חלקי גופו, קרע בעפעף עין ימין שחייב תפירה, פצע דקירה בגב וחבלה בברך שמאל.

כמו כן באסם ומוחמד קיבלו זריקות חיסון בשל נשיכות הכלבים.

יריעת המחלוקת

בתשובתו לאישום ביום 2.7.17 לא חלק הנאשם על עיקרו של החלק העובדתי בכתב האישום, אך כפר בתיאור חלקו במעשים:

ביחס לאישום בגניבת כיסוי ההגה הודה הנאשם, כי אכן ביקש לקנות במכון כיסוי הגה למכוניתו ועזב את המקום מבלי לשלם, אך טען כי בהסח הדעת לא שם לב לכך שלא שילם על הכיסוי, וכאשר ניגש אליו באסם וביקש תשלום שם לב לטעותו והתכוון לשלם מיד.

ביחס לאישום התקיפה מסר הנאשם בתשובתו, כי אמנם התגלע ויכוח בינו ובין באסם ביחס לגובה התשלום המגיע לבאסם על הכיסוי, שכן הנאשם סבר שדי בתשלום של 50 ש"ח בעבור הכיסוי. הנאשם הודה, כי במהלך הויכוח "דחף את פניו של באסם". הנאשם אישר, כי לאחר מכן הגיע למקום גם מוחמד וכי באסם ומוחמד הותקפו על ידי חבורת צעירים שהיו במקום, אשר היו עמם כלבים, אך טען כי לא היה לו כל חלק בתקיפה זו.

בסיכומיו ביקש ב"כ הנאשם לזכותו מעיקר כתב האישום, ולהרשיעו רק בתקיפתו של באסם, בשל הדחיפה שדחף אותו בחלקו הראשון של הארוע.

הראיות

מטעם המאשימה העידו באסם ומוחמד, וכן שלושה עדי ראיה לארוע, מרדכי כהן, ז'ואל כהן ודוד לביא. מטעם ההגנה העיד הנאשם. כמו כן הוגשו בהסכמה מוצגים שונים.

מרדכי כהן

העד מתגורר בסמוך לזירת הארוע. לדבריו ראה תגרה בין שתי "כנופיות" שבכל אחת כחמישה אנשים ויחד עמם היו כלבים. העד היה במרחק של כ-30 מטר מהארוע ולא ראה בבירור מה קרה.

העד צילם את הארוע במכשיר הטלפון הנייד שלו ושלה את הסרטון לשוטר השכונתי (הסרטון הוגש בהסכמה וסומן ת/27 ומתוכו הודפסו מספר תמונות שסומנו ת/22 ו- ת/23).

ז'ואל כהן

העדה היא אשתו של מרדכי כהן ומתגוררת בסמוך לזירת הארוע.

ביום הארוע העדה חזרה עם בעלה מקופת חולים וכאשר חזרו לביתם העדה ראתה תגרה אלימה. העדה זיהתה שתי

קבוצות של אנשים שהגיעו למקום, באחת היו 3-4 אנשים ובשניה היו כששה אנשים, אשר כולם לבשו קפוצ'ונים. שתי הקבוצות התקרבו זו לזו, האנשים השכיבו מישהו על הרצפה וכלב התנפל עליו, בעוד אנשים עומדים סביבו.

על פי התרשמותה של העדה, הקבוצה שהגיעה עם הכלבים היא שהתחילה את האלימות.

העדה חששה מהארוע ועל כן משכה את בעלה שיעלו הביתה.

דוד לביא

העד גר בסמוך לזירת הארוע. בזמן הארוע הוא ניקה מרפסת ביתו ושמע נביחות של כלבים. צעקות ובעיטות בדלתות של מכוניות בין רח' האחות יהודית לרח' ברקת.

במהלך הארוע, העד ראה שני אנשים אשר צעקו בערבית נכנסים למכונית פיג'ו ישנה בצבע כחול אפור ובורחים מהמקום, בעוד אדם נוסף רץ אחריהם וכלב רץ אחריו. אלה שהיו במכונית הצליחו להמלט והכלב הגיע אל האדם הנוסף והפיל אותו, אך לא נשך אותו.

סך הכל העד ראה שלושה ערבים אשר הותקפו על ידי 5-6 יהודים.

לדברי העד, הוא ראה את הארוע ממרחק של 30-50 מטר, ואינו יכול לזהות את האנשים או הכלבים שהשתתפו בארוע.

באסם ג'ודה

העד הוא בעל מכוון לשטיפת רכב הנמצא בעלייה לפני שכונת גילה, ומוכר גם אביזרים שונים. ביום הארוע העד עבד במכוון יחד עם צעיר בשם עאבד. הנאשם ביקש שיתקינו במכוניתו כיסוי הגה. עאבד התקין את הכיסוי ולאחר שהנאשם עזב את המכוון התברר שלא שילם.

אנשים שהיו במכוון אמרו לעד שהנאשם הוא מגילה, והעד נסע לגילה לחפש את הנאשם וראה את מכוניתו חונה ליד חנות מרכול. העד המתין במקום וכאשר הנאשם יצא מהחנות אמר לו ששכח לשלם. הנאשם אמר שאין לו כסף כי קנה בסופר ואמר לעד שיבוא איתו הביתה ושם ישלם לו.

העד נסע אחרי הנאשם מרחק קצר, והנאשם עצר את מכוניתו ודיבר עם אנשים שהיו שם וישבו במכונית חונה, ואז הנאשם והאנשים שהיו עמו הכו את העד וקיללו אותו.

העד התקשר לאחיו מוחמד וביקש שיבוא לעזור לו.

מוחמד הגיע למקום ואז הגיעו אנשים נוספים עם כלבים שתקפו אותו ואת אחיו. בשלב הראשון היו במקום כששה אנשים, ובהמשך היו כ- 15 אנשים ועמם 5-7 כלבים. בשלב זה הנאשם החזיק בידו חפץ, ככל הנראה מקל. אחד האנשים החזיק סכין והעד הזהיר את אחיו מפניו. האנשים שהיו במקום הפילו את העד ארצה ושיסו בו ובאחיו את הכלבים.

מסמכים רפואיים שהוגשו וסומנו ת/16 מתעדים את החבלות שנגרמו לעד, כפי שפורטו למעלה.

מחמד ג'ודה

העד הוא אחיו של באסם. ביום הארוע באסם התקשר אליו ואמר שיש אדם שלא שילם לו ומאיים עליו יחד עם עוד כמה אנשים. העד הגיע למקום וראה שם יותר מ-15 אנשים ו-2-3 כלבים. העד זיהה במסדרי זיהוי את הנאשם ואת אחיו, אמנון, ושניהם החזיקו סכינים. העד לא זיהה מעורבים אחרים.

האנשים שהיו במקום היכו אותו והפילו אותו ארצה. אחיו של הנאשם, אמנון, דקר אותו בסכין. כמו כן הכלבים נשכו אותו.

העד הסביר כי הוא זוכר את הנאשם ואחיו כי היו הראשונים שהגיעו והיו עם סכינים.

העד הסביר, כי במהלך הארוע הופל ולא ראה את ההתרחשויות ולכן אינו יכול לתת פרטים נוספים.

מסמכים רפואיים שהוגשו וסומנו ת/17 מתעדים את החבלות שנגרמו לעד, כפי שפורטו למעלה.

הנאשם, אורן סעידוב (הודעותיו ת/30-ת/32 ו- ת/35-ת/37 ועדותו לפני)

הודעה מיום 07.03.17, ת/30

הנאשם אישר, כי ברשותו רכב מסוג פז'ו 206 בצבע אפור כחלחל.

הנאשם הכחיש כי היה בירושלים ביום האירוע. הוצג לו סרטון ממצלמות האבטחה במכון השטיפה והנאשם הכחיש כי הוא מצולם בו. הנאשם לא ידע לומר איפה היה ביום האירוע (3.3.17), אך הכחיש כי היה מעורב בו.

הודעה מיום 08.03.17, ת/31

הנאשם אישר כי לאחיו יש כלב מסוג פיטבול בצבע חום-לבן. הנאשם שב והכחיש כי הוא האדם המצולם בתמונות מהמכון, אך אישר כי מכוניתו מופיעה בתמונות. הנאשם אמר כי יכול להיות שאדם אחר, שאינו יודע מיהו, השתמש במכוניתו. הנאשם הכחיש פעם נוספת כי היה במכון או השתתף בקטטה.

הודעת הנאשם מיום 08.03.17, ת/32

הנאשם הכחיש כל קשר לאירוע התקיפה או לתמונות משטיפת המכוניות. הנאשם טען כי המתלוננים זיהו אותו במסדר תמונות שהתקיים משום שהוא נוהג לשטוף את רכבו במקום.

הודעת הנאשם מיום 11.03.17, ת/35

בהודעה זו הודה הנאשם, כי היה במכון וקנה כיסוי להגה. משם המשיך לשכונת גילה ושם פנה אליו המוכר מהשטיפה וטען כי לא שילם לו על מגן ההגה שלקח. הנאשם ביקש מהמוכר כי יתלווה אליו על מנת שישלם לו את הכסף. בהמשך הנאשם פגש בחבר, לווה ממנו 50 שקלים אותם רצה לתת למוכר, אך המוכר סרב לקחת ונסע מהמקום. הנאשם עלה לביתו ולאחר מכן נודע לו כי הייתה קטטה, אך הוא לא היה במקום ולא השתתף בה.

הנאשם סרב למסור שמות של מעורבים בקטטה. לדבריו היה עם חברו קובי במכון ואז הוריד אותו בביתו.

הודעת הנאשם מיום 14.03.17, ת/36

הנאשם חזר על טענתו כי לא ראה את הארוע. לדבריו החנה את מכוניתו, עלה לביתו ולא ראה את הקטטה.

הודעת הנאשם מיום 16.03.17, ת/37

הנאשם אמר בהודעתו כי סיפר את כל האמת בחקירותיו הקודמות וכי אין לו דבר להוסיף. לדבריו היה במכולת עם חבר בשם יעקב לוי ולאחר מכן הוריד אותו בביתו. הנאשם חזר על כך שרצה לשלם למוכר את כספו ומשזה לא רצה את הכסף, שניהם נסעו מהמקום.

הנאשם נשאל מי היה איתו ואמר שאינו רוצה לסבך איש ומותיר למשטרה את מלאכת איתור העדים.

עדות מיום 6.9.17

ביום הארוע הנאשם עשה סידורים שונים והגיע למכון השטיפה. במקום קנה כיסוי הגה שראה שמחירו 30 ש"ח. הנאשם התעכב במקום כחצי שעה, כי אדם שהיה שם התעניין בקניית מכוניתו. בסופו של דבר שכח לשלם ועזב את המקום.

אחרי שעזב את המכון נכנס הנאשם לחנות מרכול בגילה. כשיצא ראה את באסם ששאל אותו למה לא שילם. הנאשם אמר לבאסם ששכח לשלם וביקש ממנו שיסע אחריו לביתו. ליד ביתו של הנאשם הוא ראה חבר יושב באוטו לבן, ביקש ממנו 50 ש"ח ורצה לשלם לבאסם. בין הנאשם לבין באסם התגלע ויכוח בנוגע למחיר, והנאשם אמר כי הוא חש שבאסם מנסה לסחוט ממנו תשלום גבוה מדי על כיסוי ההגה.

בחקירתו הנגדית מסר הנאשם את שמותיהם של האנשים שהיו במכוניתו: ברוך בונדק אשר נהג במכונית וקובי לוי ואילור שוקרון שעמדו מחוצה לה.

במהלך הויכוח הנאשם חבט במכוניתו של באסם. בחקירתו הנגדית הוסיף הנאשם, כי "היתה דחיפה כשיצא מהאוטו והיתה עוד דחיפה דרך החלון" (ע' 33 ש' 6). אחיו של באסם הגיע ואז החלה קטטה.

הנאשם הדגיש מספר פעמים בעדותו, כי עזב את המקום עוד לפני שהגיע מוחמד (ע' 33 ש' 13, ע' 34 ש' 22 וע' 35 ש' 9). לדבריו מוחמד שיקר כאשר אמר שזיהה אותו בארוע.

במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם הוצגו לו תמונות מתוך הסרטון שצילם העד מרדכי כהן (מוצג ת/22). הנאשם טען כי אינו מזהה את עצמו בתמונות, והוסיף כי "גם אם רואים אותי שם אני לא תוקף. אני יודע שזה לא אני. גם אם זה הייתי אני לא רואים מישהו שתוקף" (ע' 36, ש' 2).

דין והכרעה

אין מחלוקת ממשית בין הצדדים בדבר חלקו הראשון של הארוע, מהגעת הנאשם למכון השטיפה ועד הגעתו של מוחמד לזירה (למעט לשאלה האם הנאשם גנב את הכיסוי או שכח לשלם). יריעת המחלוקת מתמקדת בשאלה באיזה שלב עזב הנאשם את הזירה וביחס לחלקו במעשים: הנאשם טוען כי עזב את הזירה מיד כאשר התחילה האלימות, על מנת

שלא להיות חלק מהארוע. העדים באסם ומחמד מנגד טוענים, כי הנאשם תקף אותם יחד עם אחרים והיה פעיל ודומיננטי.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם באופן ישיר, אני מעדיף ללא היסוס את עדויותיהם של המתלוננים באסם ומחמד על פני עדותו של הנאשם וקובע, כי הדברים התרחשו כפי שתוארו על ידם. אנמק:

העד באסם עשה רושם מהימן ומשכנע. ניכר היה בו, כי עשה מאמץ לדייק בדבריו ולהבחין בין זיהויים של הנאשם ואחיו, לגביהם היה בטוח, ובין מעורבים אחרים בארוע, אותם לא זיהה. העד הסביר, כי חשש לסבך אנשים אשר אינו בטוח בזהותם ודבריו נאמנים עלי.

תגובותיו הרגשיות של באסם תאמו את תוכן עדותו. ניכר היה בו, כי מתן העדות הקשה עליו ועורר בו את זכר הארוע - בעיקר כאשר התייחס לכלבים אשר נשכו אותו ואת אחיו (ר' ע' 19 למטה).

חיזוק ממשי למהימנותו של באסם מצאתי בכך שבעדותו לפני אמר, כי ראה בידו של הנאשם חפץ, אך לא ידע לומר באיזה חפץ מדובר. העד אף הדגיש, כי לא הנאשם הוא שדקר את מחמד בגבו, אלא אדם אחר שאינו יודע מיהו (ע' 16, ש' 33-34). הדבר מלמד על כך שבאסם הקפיד לדייק בדבריו ולא ביקש להחמיר בתיאור חלקו של הנאשם או לייחס לו מעשים שלא עשה. כמו כן הדבר מלמד כי באסם ידע להבחין בין דברים אותם ראה בבירור ובין דברים לגביהם לא היה בטוח, והקפיד שלא לייחס לנאשם מעשים שלא היה בטוח לגביהם.

ההגנה לא הציעה כל הסבר למה באסם ישקר ויסבך את הנאשם בדברים אותם לא עשה, וגם בחקירתו הנגדית של העד דבריו לא נשחקו ולא נמצאו בהם סתירות או פרכות.

לאור זאת ראיתי לתת לעדותו של באסם את מלוא המשקל ולקבוע את הממצאים על פיה.

דברים דומים אומר גם על עדותו של מחמד, אשר עשה אף הוא רושם מהימן ומשכנע. גם לגבי עד זה התרשמתי, כי עשה מאמץ ממשי לדייק בעדותו ולהבחין בין נקודות בהן היה בטוח ובין נקודות ברורות פחות. דבריו לא נסתרו בחקירתו הנגדית ולא נמצאו בהם סתירות של ממש או פרכות.

בדומה לבאסם, גם לגבי עד זה לא ראיתי כל סיבה למה יסבך את הנאשם במעשים אותם לא עשה וגם ההגנה לא הציעה כל סיבה לכך.

עם זאת, העד תיאר את האירוע בקווים כלליים, והתקשה למסור פרטים מדויקים יותר. הסברו לכך, שהופל תוך מספר שניות ולא ראה מה נעשה סביבו, מתקבל על הדעת ומתיישב עם יתר הראיות ועם השכל הישר.

לפיכך ראיתי לתת לעדותו של מחמד משקל מלא, תוך בחינה זהירה של דבריו.

אני ער לסתירות בין העדים השונים ביחס למספר המעורבים והכלבים שהיו בארוע - ולא ראיתי כי יש בהן כדי להשפיע על הערכת מהימנותו של מי מהעדים. מדובר בארוע מסעיר וקצר, אשר נראה על ידי אנשים שונים שהיו בנקודות שונות ביחס לזירה. במצב דברים זה, אין לצפות כי כל העדים יקלטו את הארוע באותו האופן ויתארו אותו באותה צורה.

במיוחד יש להדגיש, כי המתלוננים והנאשם מתארים את הארוע בצורה דומה, מלבד עצם שאלת נוכחות הנאשם בזירה

כאשר הותקפו המתלוננים.

לא נתתי כל משקל לסתירה בין עדותו של באסם לבין זו של מוחמד בשאלה האם הנאשם החזיק סכין או חפץ אחר, לעניין הערכת מהימנותם: מוחמד העיד כי הוא בטוח שראה בידו של הנאשם סכין, ואילו באסם אמר שאינו בטוח מה ראה בידו של הנאשם. כפי שציינתי למעלה, פער זה דווקא מחזק את מהימנותו של באסם ומלמד על כך שלא ניסה להחמיר בתיאור חלקו של הנאשם, או לייחס לו מעשים שאינו בטוח בהם. ועם זאת, לנוכח השוני שבין דברי העדים נותר ספק מסוים בשאלה האם הנאשם החזיק סכין במהלך הארוע, ממנו יהנה הנאשם.

עדות הנאשם מנגד עשתה רושם רחוק מאוד מלשכנע ומצאתי בה קשיים רבים, אשר לאורם לא ראיתי כי ניתן ליחס לדברי הנאשם כל משקל:

שקרי הנאשם:

בהודעותיו הראשונות (ת/30-32) שיקר הנאשם, הרחיק את עצמו מהארוע באופן גורף וטען, כי לא היה כלל במכון השטיפה ביום הארוע.

הנאשם טען בתשובתו לאישום כי הוא לקוח קבוע במכון השטיפה - עניין אשר הוכחש על ידי באסם ומוחמד, אשר דבריהם גם בנקודה זו נאמנים עלי, מה גם שאין להם כל סיבה שלא להעיד אמת בנקודה זו.

זיהוי הנאשם על ידי מוחמד:

הנאשם טען בעדותו מספר פעמים, כי עזב את הזירה לפני שהגיע מוחמד וכי לא ראה את מוחמד בזירה. זיהויו של הנאשם על ידי מוחמד במסדר הזיהוי ת/4 ומהלך העימות ת/34 מפריך את דברי הנאשם, שכן לו אכן היה הנאשם עוזב את המקום לפני הגעתו של מוחמד כפי שטען, מוחמד לא היה יכול לזהותו. אזכיר, כי מוחמד העיד כי אין בינו לבין הנאשם הכירות מוקדמת ודבריו נאמנים עלי.

מסירת גרסה מתפתחת:

בהודעותיו ת/35-37 אישר הנאשם כי היה בארוע, אך סרב למסור את פרטיהם של אחרים שהיו במקום, מלבד שמו של חברו קובי, אשר לדבריו היה איתו בחנות המרכול ואז הוריד אותו. רק בעדותו לפני מסר בחקירתו הנגדית את שמותיהם של שני אנשים נוספים.

המנעות מהעדת עדים חיוניים:

למרות שלכל אורך הדרך סרב הנאשם למסור את שמותיהם של מעורבים אחרים בארוע, מלבד קובי לוי, בעדותו לפני מסר הנאשם את שמותיהם של עוד שני אנשים אשר היו בארוע (ברוך בונדק, ואילור שוקרון). לכאורה אנשים אלו יכלו לתמוך בגרסת הנאשם, לו היה בה ממש - אך הנאשם נמנע מלהעידם. הסברו של הנאשם, כי הוא חושש מאותם אנשים, אינו יכול להסביר את המנעותו מהעדתם, שהרי ממילא מסר את שמותיהם ולכאורה סיבכם.

יתרה מכך, אחיו של הנאשם, אמנון, הואשם בגין חלקו בארוע, הודה ודינו נגזר. במצב דברים זה, לא ראיתי איזה נזק עלול היה להגרם לאמנון, לו היה מעיד. לפיכך המנעות הנאשם מלהעיד את אמנון מלמדת, כי לא סבר שיהיה בעדותו

של אמנון כדי לסייע לו.

צילום הנאשם בזירה:

בסרטון ת/27 שצילם העד מרדכי כהן, ובתמונות שהופקו ממנו ת/22 ות/23, נראה אדם דומה לנאשם, לבוש בבגדים תואמים לאלו שלבש הנאשם ביום הארוע, כשהוא תוקף את המתלוננים. לאור איכות הצילום, לא ניתן לזהות את המצולם באופן ודאי ועל כן משקלה של הראיה בעמדה לבד הוא נמוך. אך לצד יתר הראיות, יש גם לראיה זו משקל מסוים לחובת הנאשם.

במיוחד דברים אמורים לאור אופי הכחשתו של הנאשם את זיהויו בצילום: **"גם אם רואים אותי שם אני לא תוקף. אני יודע שזה לא אני. גם אם זה הייתי אני לא רואים מישהו שתוקף"** (ע' 36, ש' 2). מדובר בהכחשה בעלת אופי "טקטי" ומתחמק, שמכילה בתוכה גם הסבר תמים לכאורה לנוכחותו של הנאשם במקום, אם יקבע כי הוא המצולם. ואבהיר, כי בתמונות נראה אדם מוטל על הארץ וכלב מעליו, ומעדותו של העד כהן עולה, כי הסרטון ת/27 מתעד את רגעי התקיפה.

על כל אלה אוסיף את התרשמתי הישירה מעדותו של הנאשם לפני. העדות הותירה רושם רחוק מאוד מלשכנע, והנאשם לא הציע כל הסבר מתקבל על הדעת לראיות נגדו.

לאור אלה מסקנתי היא, כי הארוע התרחש כפי שתואר על ידי העדים באסם ומוחמד וכי הנאשם השתתף בתקיפתם יחד עם יתר המעורבים, ונטל חלק פעיל בתקיפה.

אחריות הנאשם למעשי יתר התוקפים

מן הראיות עלה ספק בשאלה אם הנאשם החזיק במהלך הארוע סכין. עם זאת, עולה בבירור כי אחד התוקפים האחרים החזיק סכין ודקר באמצעותו את מוחמד. משכך, הנאשם נושא באחריות פלילית להחזקת הסכין על ידי אותו אדם, כשם שיתר התוקפים נושאים באחריות משותפת, איש למעשיו של חברו.

כך גם בעניין התקיפה באמצעות הכלבים - גם אם לא הנאשם הוא זה שהביא את הכלבים ושיסה אותם במתלוננים, עדיין הוא נושא באחריות פלילית לכך, מכח שותפותו עם יתר התוקפים.

ר' לעניין זה ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עזיזיאן:

"באירוע שנעשה בחסות ההמון, ייתכן מצב שלפיו כל יחיד מבין ההמון המשתתף אחראי כמבצע בצוותא של פעולות ההמון, במובן סעיף 29 לחוק העונשין, וכבר נפסק, כי "גם שותפות ספונטנית שותפות היא, ועושה היא עבריינים למבצעים בצוותא".

ר' גם ע"פ 259/97 בשתאווי סובחי נ' מדינת ישראל:

"השותפות בין המערער לבין עלי היתה, אמנם, "שותפות ספונטנית", ואולם גם שותפות ספונטנית שותפות היא, ועושה היא עבריינים למבצעים-בצוותא. ראו והשוו: ע"פ 872/76 יוסף ישראל, פ"ד לא(3) 573, 580-581; ע"פ 418/77 ברדריאן, פ"ד לב(3) 3, 10. שותפות ספונטנית זו נוצרה שעה שהמערער ועלי הפליאו חבלותיהם במתלונן, בנסיבות בהן כל אחד מן השניים היה מודע למעשי

האחר. מודעות זו של כל אחד מן השניים למעשי זולתו, שעה שהשניים פעלו למטרה אחת, עשתה אותם מבצעים בצוותא, וממילא נתחייב כל אחד מהם במעשי האחר."

לעניין הקשר הספונטני ואחריותו של עבריין למעשיהם של שותפיו ר' גם ת"פ 440/04 מדינת ישראל נ' מוחמד חמד וכן ת"פ 37248-06-16 מדינת ישראל נ' אוחנה.

גניבת כיסוי ההגה

אין מחלוקת כי הנאשם ביקש כי ירכיבו לו כיסוי הגה ועזב את המכון מבלי לשלם. לטענת הנאשם הוא שכח לשלם בהסח הדעת, ללא כוונה לגנוב את הכיסוי, ואילו לטענת המאשימה כוונתו של הנאשם היתה לגנוב את הכיסוי.

לאחר שנתתי דעתי לעדויות ולטענות הצדדים, מסקנתי היא כי הנאשם גנב את הכיסוי. אנמק:

כאמור, אין מחלוקת כי עובד במכון הרכיב את כיסוי ההגה והנאשם עזב את המקום מבלי ששילם עליו. לאור התרשמותי מעדותו של הנאשם, לגביה הארכתי למעלה, לא ראיתי לתת לדבריו כל משקל, ובכלל זה גם לטענתו כי דעתו הוסחה בשל שיחה עם מישהו במכון, ולכן שכח לשלם.

הנאשם טען בעדותו, כי חברתו של אחיו אשר נכחה באולם במהלך הדיון היתה איתו במכון (עמ' 29 ש' 20-21 לפרוטוקול מיום 6.9.17). לכאורה, מדובר בעדה שיכלה לתמוך בגרסתו של הנאשם, לו היה בה ממש - אך הנאשם נמנע מלהעידה.

הנאשם גם טען שחברו קובי לוי היה איתו במכון (ת/35 ש' 51-55, ת/37 ש' 11-14) - וגם אותו נמנע מלהעיד.

אוסף על כך, כי הנאשם טען שרצה לשלם לבאסם 50 ש"ח בעבור הכיסוי ובאסם סרב ודרש סכום של 100 ש"ח. באסם מנגד העיד, כי הנאשם אמר לו שישע אחריו לביתו ואז ישלם לו, אך לא אמר כי הנאשם הציע לו סכום של 50 ש"ח. לאור התרשמותי מהעדים, אני מעדיף את גרסתו של באסם גם בנקודה זו. למעלה מהדרוש אומר, כי גם לו הייתי מקבל את גרסתו של הנאשם בנקודה זו, קשה לקבל כי אדם ששכח בהסח הדעת לשלם בעבור מוצר שקנה והועמד על התקלה, יסרב לשלם את מחירו של המוצר, ויסכים לשלם רק את מחציתו.

משכך, הוכח כי הנאשם גנב את כיסוי ההגה.

סיכום

מרשיע את הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, פציעה כשהעבריין מזויין, החזקת סכין, אי נקיטת צעדי זהירות בחיה וגניבה.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים